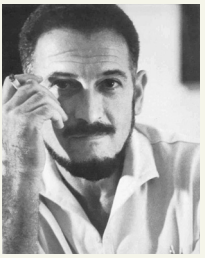

רחוב גורדון 1

מיכאל ארגוב, צייר
(1920-1982)

מיכאל (זינגר) ארגוב נולד בווינה למשפחה ציונית שעלתה לארץ־ישראל ב-1933. למד בבית ספר "כדורי", הצטרף לקיבוץ, התגייס לפלמ"ח והחל ללמוד אמנות בסטודיו אבני, ששם פגש את הצייר יחזקאל שטרייכמן שהשפיע מאוד על דרכו האמנותית. ב-1947, לאחר תערוכת יחיד שזכתה לביקורות נלהבות, נסע לפריס כדי ללמוד בבית הספר לאמנות "בוזאר", ששם התמחה בציורי פרסקו. ב-1948 חזר ארצה כדי להשתתף במלחמת השחרור, ולחם בנגב. ב-1949 שב לפריס להמשך לימודיו. התפרנס מעבודתו כנהג בשגרירות ישראל בצרפת, המשיך לצייר והשתתף בתערוכות קבוצתיות רבות. ב-1951 הציג תערוכת יחיד ראשונה בפריס, וב-1952 זכה בפרס ראשון בתחרות ציור בעיר דוביל. כמה מציוריו נרכשו על־ידי הממשלה הצרפתית ועיריית פריס. בתקופה זו עבר בהדרגה מציור ראליסטי לציור מופשט, והחל להתעניין גם בצילום. בסוף שנות השישים נטה סגנונו למופשט הגאומטרי והוא החל לשלב בעבודותיו חומרים תעשייתיים, ולייצר סדרות של תבליטי פיברגלאס.

השתתף בעשרות תערוכות קבוצתיות ובתערוכות יחיד בצרפת ובישראל, ובהן תערוכות הסתיו במוזיאון תל־אביב. ב-1970 ייצג את ישראל בביאנלה בוונציה. עבודותיו, בעיקר תבליטים אמנותיים, מוצגות בבנייני ציבור, ובהם בית החולים "שיבא" ומרכז ההחלמה הצבאי בגבעת אולגה. בשנים 1977–1980 כיהן כיו"ר אגודת הציירים והפסלים ופעל לחיזוק האגודה ולשיפור מעמדה הציבורי.

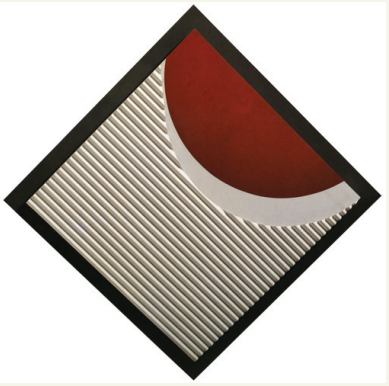

אופוס 928, 1971